

[Grünbaum.]  
det er en rimelig måde at behandle folketinget på.

Man kan spørge, om folketinget er ført bag lyset. Det tror jeg ikke. Jeg tror ikke, at finansministeren har villet føre folketinget bag lyset. Men så må der være en anden forklaring, og den forklaring vil vi gerne have i dag. Jeg har indtryk af, at finansministeren ikke har været særlig glad for det, der her er sket, men vi har som sædvanlig intet fået at vide. Det er efterhånden blevet det helt almindelige, at de tre regeringspartier snakker om tingene og indbyrdes bliver enige om, hvad der skal være lov her i landet, og så kan vi andre få lov til at se det gennemført i folketinget. Det er klart, at man har et flertal for at bruge det; men man har det ikke for at skjule tingene, og det er det, vi synes er sket her i uhyggelig grad. Man kan ikke først vedtage finansloven og så inden for en periode af 2 måneder derefter komme med så vældige udgifter. Så burde der have været afsat reservebeløb på finansloven, så man havde vidst, at der ville komme en udgift af den størrelse.

**Finansministeren (Poul Møller):** Jeg vil gerne først takke udvalget for den hurtige og indgående behandling, man har givet dette lovforslag. Det er i og for sig forholdsvist enkelt at overskue, og derfor har det vel været muligt at føre det så hurtigt igennem udvalget.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Grünbaum vedrørende finanslovsforslagets behandling. Jeg mener ikke, at regeringen under forhandlingerne om finansloven var i stand til at afsætte nogen reserve til dette brug. Det fremgik såvel af regeringens tiltrædelseserklæring som af den erklæring, statsministeren gav på regeringens vegne senere i februar måned, at regeringen agtede at støtte landbruget med kapitaltilførsel, med en likviditetsstøtte. Forhandlingerne blev derefter indledt, og de var ikke på nogen måde ved at nærme sig et resultat ved udgangen af marts måned. Jeg beklager for så vidt i det hele taget, at denne sag ikke har kunnet afsluttes inden den 15. marts; således at lovforslaget kunne være fremsat i rette tid, men det var altså ikke tilfældet.

Jeg lyttede med opmærksomhed til hr. J. O. Krag's bemærkning om, at også socialdemokratiet ville finde det naturligt at hjælpe landbruget, og at man eventuelt ville have foreslået optagelse af et udenlandsk lån til dette formål. Jeg kan ikke se rettere, end at konsekvensen af det samfundsøkonomisk eller finanspolitisk stort set ville være blevet det samme. Om vi havde udlånt midler, som vi først havde lånt i udlandet, eller om vi havde brugt en del af det budgetterede kasseoverskud til dette formål, ville efter min opfattelse samfundsøkonomisk komme ud på ét.

Hr. J. O. Krag gjorde nogle bemærkninger om hjælpens fordeling, og hr. Henry Christensen og hr. Haunstrup Clemmensen har været inde på dette problem. Jeg vil gerne sige, at de tal, som hr. J. O. Krag nævnte, ikke er udtryk for den støtte, der ydes de enkelte bedrifter, men, som hr. J. O. Krag også sagde, nærmest udtryk for fordelingsnøglen. Hvis man vil finde udtryk for, hvilken støtte der gives de enkelte bedrifter, skal man bruge de halve beløb af dem, hr. J. O. Krag nævnte. Jeg vil ligesom hr. Henry Christensen sige, at betragtet pr. hektar er det det lille brug, der får den største likviditetsstøtte og det store brug den mindste.

Man kunne også stille det op på en tredje måde og spørge: hvordan er denne likviditetsforøgelse i forhold til den meget tyngende korte gæld, landbruget har, varegæld, kassekredit osv.? Her er det således, at de små, de mindste brug, ved denne likviditetsforøgelse vil få dækket 10,6 pct. af deres varegæld i gennemsnit, og de store brug vil komme ned på 7,2-8,8 pct.s dækning af deres varegæld.

Hr. J. O. Krag gjorde endelig en bemærkning om kasseoverskuddets størrelse, og jeg kan kun bekræfte de bemærkninger, hr. J. O. Krag gjorde herom.

**J. O. Krag:** Jeg synes, finansministeren kommer lidt let om ved tingene. Vi har fået at vide, at nu skulle der føres en ny og skarp finanspolitik i dette land. Der skulle påtvinges en lang række offentlige formål nogle store besparelser — delvis af en sådan karakter, at man må kalde dem nedskæringer og ikke besparelser — og de har ramt i flæng; et stort beløb har